

- Rada nie spełniła rygorystycznych kryteriów zawartych w prawie, umożliwiających jej na powołanie się w sposób uzasadniony na wyjątek objęty art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia 1049/2001, ponieważ przepis ten przewiduje w tym przypadku, iż ujawnienie dokumentu powinno w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyć ochronę stosunków międzynarodowych i że ryzyko naruszenia chronionego interesu powinno dać się w rozsądny sposób przewidzieć, a nie być czysto hipotetyczne.
5. Zarzut piąty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem przepisu przewidującego obowiązek udzielenia częściowego dostępu do żądanych dokumentów (art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001).
- Na koniec strona skarżąca podnosi, że Rada nie zbadała kwestii częściowego dostępu do żądanych dokumentów ani nie udzieliła takiego dostępu w sposób wymagany prawem. Błędnie zastosowała ona kryterium prawne, zgodnie z którym powinna ona dokonać oceny, czy wyjątki, na które się powołano, dotyczą każdej części żadanego dokumentu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 L 145, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. 2006 L 264, s. 13. Uwaga: żądany dokument odnosi się do procesu podejmowania decyzji dotyczącego proponowanej zmiany rozporządzenia 1367/

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2021 r. – Leino-Sandberg/Rada

(Sprawa T-683/21)

(2022/C 37/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Päivi Leino-Sandberg (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, B. Verheijen i T. van Helfteren)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanej przez stronę pozwaną decyzji z dnia 9 sierpnia 2021 r. o sygnaturze SGS 21/2869, którą doręczono skarżącej w dniu 9 sierpnia 2021 r., odmawiającej udzielenia dostępu do określonych dokumentów ⁽¹⁾ żądanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽²⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą na podstawie art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem, w tym kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001), że względu na to, że ujawnienie żądanych dokumentów nie stanowiłoby poważnego naruszenia wspomnianego procesu podejmowania decyzji.
 - Strona skarżąca podnosi, że Rada nie spełniła rygorystycznych kryteriów zawartych w normie prawnej, która stanowi, iż ujawnienie omawianych dokumentów powinno poważnie naruszać proces podejmowania decyzji. Po pierwsze, w momencie wydania zaskarżonej decyzji nie było już co do istoty żadnego toczącego się procesu podejmowania decyzji. Po drugie, Rada niesłusznie wskazała jako uzasadnienie argument, że zewnętrzna ingerencja społeczeństwa w proces podejmowania decyzji dotyczący rozporządzenia 1367/2006 uczyniłaby to wydanie decyzji bardziej skomplikowanym.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony opinii prawnych (art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001), ze względu na to, że ujawnienie żądanych dokumentów nie stanowiłoby poważnego naruszenia ochrony opinii prawnych.
- Rada nie wykazała, że żądany dokument zawiera konkretne bieżące opinie prawne. Ponadto Rada nie uwzględniła właściwych przepisów i zasad prawnych ugruntowanych w prawie i w orzecznictwie, zgodnie z którymi proces legislacyjny dotyczący prawa Unii powinien być jawny oraz że należy (na wniosek złożony zgodnie z rozporządzeniem 1049/2001) ujawnić sporządzone przez służbę prawną instytucji Unii opinie prawne zawierające istotne ogólne analizy prawne dotyczące procesu legislacyjnego związanego z przyjmowaniem lub zmianą aktu ustawodawczego Unii.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony procesu podejmowania decyzji (art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001) i wyjątku dotyczącego ochrony opinii prawnych (art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001), ze względu na to, że pozwana nie uznała w zaskarżonej decyzji istnienia nadrzędnego interesu publicznego i nie udzieliła na tej podstawie dostępu do żądanych dokumentów.
- Rada nie uznała istnienia nadrzędnego interesu publicznego i nie udzieliła na tej podstawie dostępu do żądanych dokumentów. W szczególności nadrzędny interes publiczny istnieje, ponieważ zmiana rozporządzenia 1367/2006 ma bardzo istotne znaczenie dla poziomu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska naturalnego w przyszłości, a zaskarżona decyzja w szczególności i istotny sposób powoduje powstanie szkody po stronie skarżącej w ramach wykonywania jej zadań w charakterze pracownika naukowego i nauczyciela akademickiego, które to zadania leżą w interesie publicznym.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem wyjątku dotyczącego ochrony stosunków międzynarodowych [art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia 1049/2001].
- Rada nie spełniła rygorystycznych kryteriów zawartych w prawie, umożliwiających jej na powołanie się w sposób uzasadniony na wyjątek objęty art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia 1049/2001, ponieważ przepis ten przewiduje w tym przypadku, iż ujawnienie dokumentu powinno w sposób konkretny i rzeczywisty naruszyć ochronę stosunków międzynarodowych i że ryzyko międzynarodowych i że ryzyko naruszenia chronionego interesu powinno dać się w rozsądny sposób przewidzieć, a nie być czysto hipotetyczne.
5. Zarzut piąty podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący naruszeń prawa i oczywistego błędu w ocenie skutkujących błędnym zastosowaniem przepisu przewidującego obowiązek udzielenia częściowego dostępu do dokumentów (art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001).
- Na koniec strona skarżąca podnosi, że Rada nie zbadała kwestii częściowego dostępu do żądanych dokumentów ani nie udzieliła takiego dostępu w sposób wymagany prawem. Błędnie zastosowała ona kryterium prawne, zgodnie z którym powinna ona dokonać oceny, czy wyjątki, na które się powołano, dotyczą każdej części żądanego dokumentu.

(¹) Uwaga: żądany dokument odnosi się do procesu podejmowania decyzji dotyczącego proponowanej zmiany rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. 2006 L 264, s. 13).

(²) Dz.U. 2001 L 145, s. 43.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2021 r. – AL/Komisja Europejska i OLAF

(Sprawa T-692/21)

(2022/C 37/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AL (przedstawiciel: adwokat R. Rata)